EN STOR SPRÅKFORSKER JANNE BONDI JOHANNESSEN (1960–2020)

IDA LARSSON¹, HELGE LØDRUP², ØYSTEIN A. VANGSNES^{3,4}
& MARIT WESTERGAARD^{3,5}

¹Høgskolen i Østfold, ²Universitetet i Oslo, ³UiT Norges arktiske universitet,
⁴Høgskolen Vestlandet, ⁵Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet

Vår kjære venn, kollega og fagfelle, professor Janne Bondi Johannessen, døde 15. juni, halvannen måned før sin sekstiårsdag.

Janne hadde sin utdannelse i lingvistik fra UiO. Doktoravhandlingen fra 1994 om syntaktisk koordinering, seinere publisert på Oxford University Press, er en av de mest siterte av noen norsk lingvist.

Janne var en svært aktiv og produktiv forsker, og hun gjorde en uvurderlig innsats for norsk og nordisk språkvitenskap i mer enn 25 år. Hun er forfatter av to og (med-)redaktør av ti bøker og har dessuten skrevet over 130 artikler. En stor del av hennes arbeid er publisert i prestisjefylte internasjonale tidsskrifter eller tilsvarende forlag. Hun hadde også en stor vitenskapelig produksjon på norsk, noe som bidro til at hun var en ledende figur innen fagfeltet både nasjonalt og internasjonalt.

Janne hadde et eksepsjonelt driv og både vilje og evne til å gjennomføre prosjekter og etablere forskningssamarbeid. Hun var uredde, frittalende og engasjert i mange spørsmål både i academia og privat. Samtidig var hun raus og omtenkssom, og hun viste særlig omsorg for studenter og yngre forskere som hun engasjerte mange av, til store og små oppdrag på Tekstlaboratoriet ved UiO, som hun ledet fra 1993. I den seinere tid var hun også en av kjerneforskerne ved Multilingualism in Society across the Lifespan, et Senter for fremragende forskning finansiert av Norges forskningsråd. Under Jannes faglige ledelse har Tekstlaboratoriet bygd opp en imponerende portefølje av språk- og tekstvitenskapelig forskningsinfrastruktur. Det har skjedd gjennom utstrakt nasjonalt og internasjonalt samarbeid. Janne insisterte hele tida på brukervennlighet som et bærende utviklingsprinsipp, og ressursene brukes nå av forskere i mange land.

Janne hadde en åpen og ubeskjeden stil og et vinnende vesen med en hjertelig latter som kunne høres på lang avstand. Dette kom til sin rett i møte med

fagfeller fjern og nær, og med informanter på hennes mange forskningsferder til steder som Senja, Älvdalen, Færøyene og Vest-Jylland innenfor ramma av et stort nordisk dialektprosjekt. Fra 2010 ble dokumentasjon og forskning på den siste generasjonen norsktalende i den amerikanske Midtvesten et viktig forskningsfelt for Janne, og hun etablerte et omfattende internasjonalt nettverk i forbindelse med det.

Janne har hatt stor betydning for mange. Med hennes bortgang har norsk språkforskning mistet en av sine aller beste. Størst er likevel tapet for hennes nærmeste familie, mannen Jonathan, de tre barna Edvard, William og Gina, og mora Berit.

Publisert i Klassekampen 10. juli 2020

Tekstlab på konferanse (LREC2016) i Portorož, Slovenia: Anders, Joel, Janne og Kristin / *The Text Laboratory on conference (LREC2016) in Portorož, Slovenia: Anders, Joel, Janne og Kristin*